

РЕШЕНИЕ

№ 1165

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 26.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4905** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.292 от АПК.

Образувано е по искова молба от [фирма], срещу Комисия за финансов надзор, в която иска да се установи, че задължението по Решение № 1333-Е/27.12.2019г., издадено от зам.председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, не подлежи на изпълнение.

В исковата са развити доводи за настъпване на нови факти след издаване на изпълнителното основание, които имат отношение към неговата законосъобразност и обективиран невъзможността дружеството да изпълни мярката в цялост.

Ответникът, члена на КФН, изпълняващ правомощията на зам. председател на КФН, чрез процесуалния си представител оспорва исковата молба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Исковата молба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Искът по чл. 292 от АПК е отрицателен установителен иск. Предпоставките за неговата допустимост са: 1. Да има образувано изпълнително производство, въз

основа на влязло в сила изпълнително основание; 2. Длъжникът по това изпълнително производство да претендира настъпване на нови факти, реализирали се след влизане в сила на изпълнителното основание, които да са довели до изключване, погасяване или отлагане на задължението, вменено с изпълнителното основание; 3. Искът да е насочен срещу вискателя по изпълнителното производство.

В конкретния случай по безспорен начин се установява, че с Решение № 1333-Е/27.12.2019г, сочено като изпълнително основание, спрямо дружеството е вменено задължение, а именно в 60-дневен срок от получаване на решението да изготви и представи в КФН по реда на чл.100г., т.1, изр.1 от ЗППЦК и чл.43, ал.1 от Наредба № 2, а именно чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път – e-R., както и на обществеността по начина, предвиден в чл.43а, ал.1 и ал.2 от Наредба № 2, а именно чрез избрана от дружеството информационна агенция или друга медия, коригиран одитиран годишен финансов отчет за 2018г., в който : 1. Да бъдат направени всички необходими /количествени и качествени/ оповестявания с изискванията на на точки Ц12, КХ4, КХ11, КХ13 от Концептуалната рамка на финансовото отчитане по М.; т.10 и .1120113 от МСС1; т.7, т.Б3 и т.Б21 от МСФО 7, относно сделките, довели до формирането на печалбата за отчетната 2018г.; 2. В Годишния доклад за дейността, в раздел XIV „Допълнителна информация по Приложение № 10 на Наредба № 2 на КФН, т.3 „Информация за сключвани съществени сделки“ да бъдат направени корекции, като надлежно се оповестят всички сключени през 2018г. съществени сделки по смисъла на § 1, т.8 от Допълнителните разпоредби на ЗППЦК.

Разпоредбата на чл.267 от АПК предвижда, че на изпълнение по реда на Дял пети от АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон. Изпълнителните основания са изрично и изчерпателно посочени в чл. 268 от АПК - това са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални или общи административни актове; решения, определения и разпореждания на административните съдилища или споразумения пред административните органи или пред съда. Съгласно чл. 287, ал. 1 от АПК при изпълнението срещу граждани и организации, когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника, органът по изпълнението налага при виновно неизпълнение глоба на задължения гражданин от 50 до 1000 лв. седмично, а на задължената организация - имуществена санкция от 500 до 10 000 лв. седмично, едновременно с глоба от 50 до 1000 лв. седмично на представляващите организацията, с изключение на упълномощените от нея лица. Глобите и имуществените санкции се налагат до изпълнение на задължението за определено действие.

Следователно, в процесния случай е налице годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 от АПК. Видно от диспозитива на принудителната административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК правният ѝ характер е от такова естество, че само адресатът на мярката може да я изпълни, което определя и нейния незаместим характер по смисъла на чл. 287 от АПК. С оглед на това принудителното изпълнение не може да бъде извършено по реда на чл. 286 от АПК чрез извършването му от трети лица за сметка на длъжника по изпълнението, а следва да се приложи именно редът по чл. 287 от АПК.

Процедурата по принудително изпълнение на административни актове, регламентирана с АПК предвижда извършването на конкретно определени действия и

в определена последователност, като всяко следващо е обусловено от извършеното предходно, като в процесния случай тези действия са били осъществени от органа по изпълнението. С оглед на влязлото в сила Решение № 1333-Е/27.12.2019г. на зам. председател на КФН до дружеството е отправена покана за доброволно изпълнение с изх. № РГ 05-1549-16/03.11.2020г., в която е определен 14-дневен срок за приемане доброволно на съответните действия, която покана е връчена по надлежния ред. Видно от приложените по делото писмени доказателства в определения 14-дневен срок, и до настоящия момент, ищецът не е изпълнил доброволно мярката, наложена с решението.

Предмет на иска с правно основание чл. 292 от АПК е установяването, че въпреки наличието на възникнало изпълнително основание, то е престанало да съществува или е станало неизискуемо, поради наличието на факти настъпили след влизане в сила на изпълнителното основание. Това са фактите, относими към законосъобразността на изпълнителното основание, които не са могли да бъдат приобщени и ценени в производството по издаването или оспорването на съответните актове, съставляващи изпълнително основание. Такива факти имат качеството на правопогасяващи, правоизключващи и правоотлагащи изпълняемото изпълнително основание.

Съдебната практика приема, че чл. 292 АПК допуска оспорването на задължението само въз основа на факти, които не са били преклудирани от изпълнителното основание. Това са относимите към законосъобразността на изпълнителното основание факти, които са настъпили тогава, когато вече не са могли да бъдат приобщени и ценени в производството по издаването или оспорването му. Този момент съвпада с издаването на изпълнителното основание, когато то не подлежи на оспорване. Когато е оспорено по съдебен ред, моментът е на приключването на устните състезания в последната инстанция, пред която е било допустимо приобщаването на факта, т. е. в последната инстанция по същество. В процесния случай не е налице такъв факт, който да бъде основание за уважаване на предявения отрицателен установителен иск. В тази връзка наведените доводи за настъпила обективна невъзможност, дължаща се на трето лице не може да се приеме като новонастъпил факт, който да обоснове основателността на исковата претенция.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд София-град, 28 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от [фирма] иск, срещу Комисия за финансов надзор иск с правно основание чл.292 от АПК за признаване със сила на присъдено нещо, че Решение № 1333-Е/27.12.2019г., издадено от зам.председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, не подлежи на изпълнение, не подлежи на изпълнение, поради настъпили нови факти и обстоятелства, като неоснователен.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 100лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на РБ с

касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението.
Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия: